

jegling anviste Steder ved Indløbet til Fjorde sammesteds skulde erhverve Praktika." Hermed skal jeg tillade mig at anbefale disse Endringsforslag.

Broberg: Det har selvfølgelig glædet mig, at den ærede Justitsminister har foreslaaet en Endring til § 8. Jeg skal erklære, at denne Paragraf derved ogsaa efter min Mening vil blive forstaaeligere, og det er jo det, jeg stadig har tilsigtet. Den ærede Minister har i sit Endringsforslag netop optaget, hvad jeg paapegede ved 1ste Behandling, idet jeg blandt Andet fremhævede, at den samme Ting stod to Gange, hvad jeg ansaa for at være uforment. I mit Endringsforslag til 2den Behandling optog jeg begge Ting, tildels for at føie den ærede Minister, men selvfølgelig kan jeg ikke have det Mindste imod, at den ene af disse Sætninger gaar ud. Derimod maa jeg med Hensyn til dette Endringsforslag beklage, at medens den ærede Minister ved sit Endringsforslag til 2den Behandling har sat Ordene „med Hensyn til“ ud den ene Gang, idet de stod to Gange i det oprindelige Lovforslag, ville de nu blive staaende paa det ene Sted, hvorhos det Endringsforslag, der nu er stillet af den ærede Minister, optager igjen paa et andet Sted Ordene „med Hensyn til“, saa at der derefter i denne Paragraf i to paa hinanden følgende Linier vil komme til at staa „med Hensyn til“. Smidlertid, Paragrafen er forstaaelig, om ikke skøn, og jeg skal derfor afviescere derved. Hvad de andre Endringsforslag angaar, som den ærede Minister har stillet, kan jeg ganske tiltræde dem, og navnlig er det under Nr. 3 stillede, som er foranlediget ved en Indstilling fra Randers, vistnok meget heldigt, men dette Forslag henleder netop Opmærksomheden paa, at andet Stykke i § 3 ikke er heldigt. Dette andet eller sidste Stykke i denne Paragraf lyder nemlig saaledes: „Til Fyldestgjørelse af den i fornævnte Lov af 2den Juli 1880 § 1 paabudne Anmeldelse og for at meddele de Oplysninger, som udfordres for at afgjøre Skibets videre Behandling, maa Baad vel afgaa fra Skibet, men den maa ikke landsætte Rogen eller sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier, osv.“ Det er dette Udtryk „i Havnen værende“, som jeg tror er ganske overordenlig uheldigt. Det ses, at man i Randers har ønsket, og vistnok med fuld Ret, at disse mistænkte Fartøier skulle behandles allerede ved Indsejlingen til Fjorden, men her staar det saaledes, at de ogsaa kunne komme ind i Havnen. Nu er der

ganske vist enkelte Steder ikke Andet at gjøre, end at man maa lade et mistænkt Skib komme ind i Havnen, thi Rheden udenfor kan være af den Bestaaffenhed, at Skibet ikke sikkert kan ligge der — det skal jeg erklære, — men saa burde det i alt Fald foran „i Havnen“ været indskudt „paa Rheden eller“. Jeg tror imidlertid, at den hele Klæmpe kunde være undgaaet, og jeg vil endnu henstille til den høitærede Minister, om ikke disse Ord „i Havnen værende“ bør udgaa, saa at der blot kommer til at staa: „med andre Fartøier“, thi derved vilde alle disse Banfeligheder være bortryddede. Naar f. Ex. et mistænkt Skib kommer til Kjøbenhavn, tror jeg ikke, at noget Menneske vilde falde paa at lade det gaa ind i Havnen med Karantæneflag paa, nei, det vilde ganske vist blive viist hen til et saa vidt muligt afsondret Sted paa den indre Rhed. Jeg maa dernæst beklage, at den høitærede Minister ikke har taget noget Hensyn til det Endringsforslag, jeg stillede ved 2den Behandling til § 4, hvorefter „Skibet“ skulde ombyttes med „Fartøiet“; thi § 4 kommer netop ved dette Udtryk „Skib“ til at staa i en vis Modsetning til § 3, hvor der udtrykkelig staar „Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier“, medens der i § 4 staar „siden Skibet sidste Gang havde Forbindelse med mistænkelig Havn eller Skib“. Det kan absolut give Anledning til Misforstaaelse, og Love synes mig bør affattes saaledes, at saa vidt muligt alle Misforstaaelser kunne undgaaes. Jeg erindrer meget godt, at den ærede Minister egenlig Intet havde imod, at „Skib“ blev forandret til „Fartøi“, men Grunden, hvorfor han modsatte sig Vedtagelsen af mit Endringsforslag, var, at jeg havde foreslaaet den lille Sætning flyttet op til efter Ordene: „10 Dage ere forløbne“. Den ærede Minister var, synes det mig, den Dag noget irriteret mod dette Forslag, idet han endog ytrede, at han kunde ikke gaa ind derpaa, fordi det egentlig ikke var Trykkerlønnerne værd, eller noget Saadant, men nu har netop Lovforslaget i § 5 i en tilsvarende Sætning brugt ganske den samme Sætningskonstruktion, som jeg havde tilladt mig at foreslaa. Denne Sætning lyder nemlig saaledes: „De med Skibet antomne Personer, som ikke lide af Sygdom, maa der ikke tilstedes Afgang til Land, før 10 Dage ere forløbne, efter at Desinficering er foregaaet efter det sidste mistænkelige Sygdomstilfælde“, hvis man skulde have konstrueret denne Sætning paa samme Maade som den anden, vilde den være bleven et Uhyre af en Sætning.